

- 3) Καταδικάζει το Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Bruichladdich Distillery Co. Ltd σε αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.
- 4) Η Πορτογαλική Δημοκρατία και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 175 της 17.5.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2017 [αίτηση του Kamarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mohammad Khir Amayry κατά Migrationsverket

(Υπόθεση C-60/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας η οποία υποβλήθηκε σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας — Άρθρο 28 — Θέση του αιτούντος διεθνή προστασία υπό κράτηση για τον σκοπό της μεταφοράς του προς το υπεύθυνο κράτος μέλος — Προθεσμία για την πραγματοποίηση της μεταφοράς — Ανώτατη διάρκεια της κρατήσεως — Υπολογισμός — Αποδοχή του αιτήματος αναδοχής πριν από τη θέση υπό κράτηση — Αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς]

(2017/C 382/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Kamarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mohammad Khir Amayry

κατά

Migrationsverket

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, υπό το πρίσμα του άρθρου 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι:
- δεν αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι, όταν ο αιτών διεθνή προστασία τίθεται υπό κράτηση αφού έχει δεκτό από το οικείο κράτος μέλος το αίτημα αναδοχής, η κράτηση μπορεί να διαρκέσει δύο μήνες κατ' ανώτατο όριο, εφόσον, αφενός, η διάρκεια της κρατήσεως δεν υπερβαίνει το αναγκαίο για τη διαδικασία μεταφοράς διάστημα, όπως αυτό υπολογίζεται βάσει των συγκεκριμένων αναγκών της διαδικασίας μεταφοράς σε κάθε περίπτωση και, αφετέρου, η διάρκεια αυτή δεν παρατείνεται περισσότερο από έξι εβδομάδες από την ημερομηνία κατά την οποία το ένδικο βοήθημα ή αίτηση επανεξετάσεως παύει να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα –εφόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση– και
 - αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη η οποία επιτρέπει, υπό τις περιστάσεις αυτές, να διατηρηθεί η κράτηση για διάστημα τριών ή δώδεκα μηνών εντός του οποίου θα αναμενόταν να πραγματοποιηθεί η μεταφορά.
- 2) Το άρθρο 28, παράγραφος 3, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι από την προβλεπόμενη σε αυτό προθεσμία των έξι εβδομάδων από τη στιγμή που παύει το ανασταλτικό αποτέλεσμα του ένδικου βοηθήματος ή της επανεξετάσεως δεν πρέπει να αφαιρείται ο αριθμός των ημερών κατά τις οποίες ο ενδιαφερόμενος έχει ήδη κρατηθεί μετά την αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως από κράτος μέλος.

- 3) Το άρθρο 28, παράγραφος 3, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη σε αυτό προθεσμία των έξι εβδομάδων από τη στιγμή που παύει το ανασταλτικό αποτέλεσμα του ένδικου βοηθήματος ή της επανεξετάσεως ισχύει και σε περίπτωση που δεν έχει υποβληθεί από τον ενδιαφερόμενο συγκεκριμένο αίτημα αναστολής.

(¹) EE C 111 της 29.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunale di Udine (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Giorgio Fidenato, Leandro Taboga, Luciano Taboga

(Υπόθεση C-111/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Γενετικές τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές — Μέτρα έκτακτης ανάγκης — Εθνικό μέτρο απαγόρευσης καλλιέργειας γενετικώς τροποποιημένου αραβοσίτου MON 810 — Διατήρηση ή ανανέωση του μέτρου — Κανονισμός (ΕΚ) 1829/2003 — Άρθρο 34 — Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 — Άρθρα 53 και 54 — Όροι εφαρμογής — Αρχή της προφύλαξης]

(2017/C 382/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Udine

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Giorgio Fidenato, Leandro Taboga, Luciano Taboga.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 34 του κανονισμού (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές, σε συνδυασμό με το άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων, έχει την έννοια ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν υποχρεούται να θεσπίσει μέτρα έκτακτης ανάγκης κατά την έννοια του τελευταίου άρθρου, όταν κράτος μέλος την πληροφορεί επίσημα, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 54, παράγραφος 1, του δεύτερου αυτού κανονισμού, για την ανάγκη λήψης τέτοιων μέτρων, εφόσον δεν είναι προφανές ότι ένα προϊόν που έχει εγκριθεί από τον κανονισμό 1829/2003 ή δύναμει αυτού είναι πιθανό να θέσει σε σοβαρό κίνδυνο την υγεία του ανθρώπου, την υγεία των ζώων ή το περιβάλλον.
- 2) Το άρθρο 34 του κανονισμού 1829/2003, σε συνδυασμό με το άρθρο 54 του κανονισμού 178/2002, έχει την έννοια ότι ένα κράτος μέλος μπορεί, αφού πληροφορήσει επίσημα την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την ανάγκη λήψης μέτρων έκτακτης ανάγκης και εφόσον αυτή δεν έχει ενεργήσει σύμφωνα με το άρθρο 53 του κανονισμού 178/2002, αφενός, να λάβει τέτοια μέτρα σε εθνικό επίπεδο και, αφετέρου, να τα διατηρήσει ή να τα ανανεώσει, μέχρι την έκδοση από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 54, παράγραφος 2, του τελευταίου κανονισμού, αποφάσεως που να επιβάλλει την παράταση, την τροποποίηση ή την κατάργησή τους.
- 3) Το άρθρο 34 του κανονισμού 1829/2003, σε συνδυασμό με την αρχή της προφύλαξης, όπως η αρχή αυτή αποτυπώνεται στο άρθρο 7 του κανονισμού 178/2002, έχει την έννοια ότι δεν παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να λαμβάνουν, σύμφωνα με το άρθρο 54 του κανονισμού 78/2002, προσωρινά μέτρα έκτακτης ανάγκης βάσει και μόνον της εν λόγω αρχής, χωρίς να πληρούνται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις του άρθρου 34 του κανονισμού 1829/2003.

(¹) EE C 191 της 30.5.2016.